

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvie Šiškeové v právní věci žalobce: **E. E. A. M. E.**, zastoupeného Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem Dědinova 2011/19, Praha 4, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 1. 2022, č. j. CPR-27998-6/ČJ-2021-930310-V244, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 4. 2022, č. j. 34 A 12/2022 - 18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Soud **v y z ý v á** žalobce, aby **ve lhůtě jednoho měsíce** ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které napadá rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13. 4. 2022, č. j. 34 A 12/2022 - 18.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalovaná v záhlaví označeným rozhodnutím zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, Odboru cizinecké policie, ze dne 8. 9. 2021, č. j. KRPB-162109-20/ČJ-2021-060022-SVZ, jímž bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění na dobu 2 roky a stanovena doba k vycestování do 10 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Důvodem vydání rozhodnutí o správním vyhoštění byl neoprávněný pobyt žalobce.

[2] Žalobu proti napadenému rozhodnutí krajský soud zamítl v záhlaví označeným rozsudkem, proti němuž žalobce (dále jen „stěžovatel“) dne 4. 5. 2022 podal blanketní kasační stížnost, v níž zároveň navrhl, aby jí byl přiznán odkladný účinek. Podle stěžovatele mu v případě realizace správního vyhoštění hrozí újma spočívající v nepřiměřeném zásahu do soukromého a rodinného života a práva na spravedlivý proces, jelikož nebude moci v řízení vystupovat a být v úzkém kontaktu se svým zástupcem. Bude-li muset stěžovatel opustit území, nebude mít pro něj pozitivní rozhodnutí soudu žádný význam. Přiznání odkladného účinku se nedotkne žádných práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. V případě správního vyhoštění je újma hrozící stěžovateli zřejmá z povahy samotného rozhodnutí.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že stěžovatel bude v řízení zastoupen advokátem a jeho osobní přítomnost na území České republiky není nezbytná. Lze využít institutu povolení vstupu podle § 122 zákona o pobytu cizinců. Práva na soukromý a rodinný život nelze v obecné rovině zneužívat. Setrvání stěžovatele na území České republiky žalovaný považuje za rozporné s veřejným zájmem. Stěžovatel se na území dostal pomocí převaděčů v úkrytu s cílem pobývat v Itálii.

[4] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku a dospěl k závěru, že podmínky pro vyhovění tomuto návrhu podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. nejsou splněny.

[5] Podle § 107 s. ř. s. *„kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.“*

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *„soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“*

[7] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako *dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí* (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015 - 38).

[8] Důvody existence nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou zásadně individuální a jsou také závislé na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel zpravidla poukazem na konkrétní skutkové okolnosti případu. Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci, z obsahu spisového materiálu, případně z vyjádření účastníků řízení o kasační stížnosti. Rozhodnutí o odkladném účinku je rozhodnutím předběžné povahy, kterým Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá (ani nemůže předjímat) výsledek meritorního posouzení věci.

[9] Stěžovatel ve svém návrhu uvedl, že nucené vycestování by pro něj znamenalo újmu na právu na spravedlivý proces pro znemožnění osobního kontaktu s jeho zástupcem. Ohledně nepřiměřeného zásahu do práva na soukromý a rodinný život neuvedl nic, pouze zásah obecně konstatoval.

[10] Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 - 38 *„[o]becně vyjádřený zájem cizozemského stěžovatele na osobní účasti v řízení o kasační stížnosti či jeho právo být v kontaktu s advokátem a s tím související ochrana spravedlivého procesu nemohou být samy o sobě bez dalších individuálních okolností důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 s. ř. s.).“*

[11] Z odůvodnění návrhu nevyplývá, jaké skutečnosti stěžovatel považuje za *individuální okolnost*, která by ve smyslu usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 6. 2020 č. j. 8 Azs 339/2019 - 38, č. 4039/2020 Sb. NSS, byla podkladem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z důvodů nerušeného výkonu práva na spravedlivé soudní řízení. Ohledně svého soukromého a rodinného života nic netvrdí. Není úkolem ani oprávněním soudu za účastníka dohledávat či domýšlet důvody či konkrétní okolnosti, které by měly svědčit jeho požadavku vznesenému v návrhu na přiznání odkladného účinku, ať už ze správního spisu či spisu soudního. Naopak, takový postup je soudu zapovězen (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2018, č. j. 1 As 170/2018 - 46).

[12] V nyní projednávané věci zároveň z ničeho nevyplývá, že by se stěžovatel nemohl z domovského státu spojit se svým advokátem prostřednictvím celé řady prostředků umožňujících efektivní komunikaci na dálku, a zajistit tak, že jeho zástupce bude náležitě informován o všech podstatných skutečnostech a jeho vůli. Takový postup je ostatně v době rozvinutých informačních technologií zcela běžný.

[13] Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že stěžovatel netvrdil, a tím méně prokázal, že by byla naplněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti (vznik nepoměrně větší újmy na straně stěžovatele, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám).

[14] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Pro úplnost soud dodává, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žádným způsobem nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

II.

[15] Stěžovatel ve své kasační stížnosti neuvedl, jaké jsou konkrétní důvody jeho podání.

[16] Nejvyšší správní soud připomíná, že formulace konkrétních důvodů (kasačních námitek) je nezbytným předpokladem perfektní kasační stížnosti. Stěžovatel prostřednictvím námitek vymezí okruh přezkumu rozsudku městského soudu ze strany Nejvyššího správního soudu, který je uplatněnými důvody vázán [§ 109 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Kasační stížnost, jež neobsahuje žádné námitky, proto nelze projednat.

[17] K formulaci žalobních bodů se podrobně vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58 (publ. pod č. 835/2006 Sb. NSS), v němž mj. uvedl: „Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti.“ Tyto závěry rozšířeného senátu lze plně vztáhnout i na formulaci důvodů kasační stížnosti s tím, že důvody musí směřovat proti rozsudku krajského soudu, neboť podstatou řízení o kasační stížnosti je přezkum soudního rozhodnutí (§ 102 s. ř. s.).

[18] Nesplňuje-li kasační stížnost všechny náležitosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s., je v takových případech povinností soudu vyzvat stěžovatele k odstranění nedostatků kasační stížnosti spočívajících v absenci důvodů stížnosti s tím, že musí být doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení s výzvou (§ 106 odst. 3 s. ř. s.).

[19] Veškeré písemnosti je třeba zaslat ke sp. zn. 2 Azs 111/2022 na adresu Nejvyšší správní soud, Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, případně elektronicky na elektronickou podatelnu (podatelna@nssoud.cz) nebo do datové schránky Nejvyššího správního soudu (wwjaa4f).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Nebude-li ve stanovené lhůtě vyhověno výzvě k odstranění vad kasační stížnosti a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. **odmítne**.

V Brně dne 3. června 2022

Šonková

Mgr. Eva

předsedkyně senátu